

Een bloem heet soms
cyclaan

Een bloem heet soms
cyclaam

Paul Dunki Jacobs

De gedichten zijn verzonnen. Namen, personen en gebeurtenissen zijn volledig aan de fantasie van de schrijver ontsproten en elke overeenstemming met de werkelijkheid berust op louter toeval. Ook Herman Finkers is verzonnen. Er zijn autobiografische elementen aan de verhalen toegevoegd, maar deze hebben alleen betrekking op de schrijver zelf en niet op mensen uit zijn omgeving.
Jemig, wat een gave disclaimer is dit, zeg!

Brave New Books

www.bravenewbooks.nl

Eerder verschenen werken van Paul Dunki Jacobs,
bij Brave New Books

Appelflappen en Alcoholvrij Bier

(fictieve fictie 2013)

Het grote avontuur van Maudje en Bubbels.

De sneeuwpop.

(kinderboek 2013)

Boek 17

(nonsens fictie 2015)

En het antwoord is nee

(frictie 2015)

Maudje en Bubbels vliegen naar de maan

(kinderboek 2016)

Het ongeloveloze avontuur van het miniminipuntje

(universele fictie die waar kan zijn 2016)

***Ik heb altijd gedacht dat auralezen iets was voor
gezellige huisvrouwen die iets verder wilden dan
een breipatroontje***

(geef mijn portie maar aan fictie 2016)

Een mooi klein boekje over de dood

(fictieloos verslag over hoe het zit met de dood 2017)

Harre Dunn-Key, Politie Amsterdam

(een echt gebeurd verzinsel over een stelletje mensen 2017)

Schrijver: Paul Dunki Jacobs
Coverontwerp: Paul Dunki Jacobs
Illustratiemaker en illustratiejatter Paul Dunki Jacobs
ISBN: 9789402160673
© Paul Dunki Jacobs 2017

Dit is wel erg veel Me, Myself and I. Maar het is wel waar.

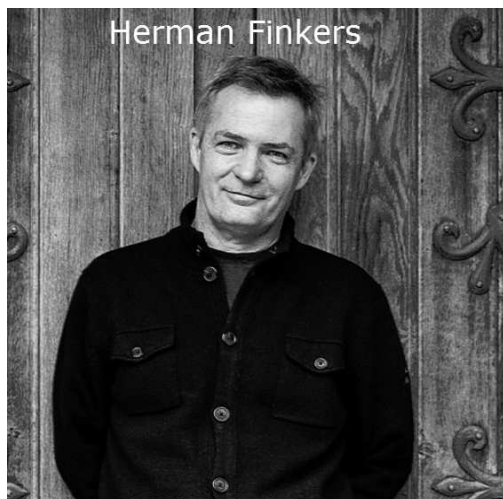
Voorwoord

Hoofdstuk 1 t/m oneindig. Goedendag. Welkom ter deze bundel. Ik hoop dat hij u vermaken mag. Zo niet, helaas, geen geld terug. Keihard standpunt, geef ik toe, maar af en toe moet u een risicootje durven nemen. Dat is goed voor u. Het houdt de aderen schoon en het gemoed gesmeerd.

Op het moment dat ik deze woorden schrijf staan we aan het begin van het jaar 2017. Uit de voorgaande zin blijkt de simultaanheid van beide gebeurtenissen. Ik schrijf deze woorden en tegelijkertijd staan we aan het begin van 2017. Dit is een zeldzame gebeurtenis, want al heel gauw is het geen begin 2017 meer. Of - kan ook zomaar gebeuren - val ik dood neer en zullen er ook geen nieuwe woorden meer op dit vel verschijnen. Tot nu toe gaat het goed. Het hart klopt, de pen beweegt. En ja, ik kan heel netjes schrijven, het is net of de woorden met een toetsenbord gemaakt zijn ... een gave, geef ik toe. Met 'gave' bedoel ik niet dat het toetsenbord geen krasjes vertoont, maar dat ik een talent heb voor netjes schrijven.

Het voorwoord moet nog geschreven worden. Ik ben op zoek naar een gerenommeerd dichter. Persoonlijk ken ik er niet een, ook niet via via. Altijd lastig. Bijna net zo lastig als een uitwedstrijd tegen Heracles – voor de niet-kenners, een eredivisie voetbalclub uit Almelo.

Ik ga Herman Finkers vragen. Finkers met een lange V. Hij komt namelijk ook uit Almelo, of in ieder geval uit de buurt. Hij is dan wel geen dichter, maar hij komt wel in de buurt. Uit de buurt, in de buurt, u ziet het, ik ben al aan het warmdraaien.

Oké, we gaan van start met het eerste gedicht.

Kubisme. Je bekijkt iets van vele kanten. Van voren, van achteren en van opzij, van boven en van beneden. Vervolgens teken je alles wat je ziet op één vel. Je zit dan dichterbij de Waarheid dan wanneer je er maar van één kant naar gekeken had. Iedereen zou kubistisch naar het leven moeten kijken.

Doe het eens, en geef pas daarna jouw geweldige oordeel over de wereld. Meestal heb je dan geen oordeel meer. Of in ieder geval een lieflijker en genuanceerder oordeel, omdat ieder gezichtspunt meegenomen is in de je weging.

Wat een heerlijk gedicht is dit toch!

Oké, een goed begin is het halve werk. Dit betekent niet dat hierna nog maar één gedicht komt.

Eentje van Piet Mondriaan. Stilleven met gemberpot II, 1912
Ontzettend kubistisch.